

NADGANIAĆ (1) *vb impf*

inf nadganiać.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przyśpieszając kroku dopędzać; tu w przen: Nie radzęć go [Wąlaszka] nądgániąć pánie Dryganićiku/
Bo pewnie v Wálaszka będyefsz prętko w łyku. PaprPan Z2v.*

Formacje współrdzenne cf GNAĆ.

KCh